

Στην πικρή πολιτεία
 Των πικραμένων παιδιών
 Στις πικρές αναμνήσεις που την κατοικούν
 Θρόνιασε ο αγέρας τη χαρά του
 Ένας αγέρας πολύχρωμος
 Ένας αγέρας αυταρχικός.

Γέρασα καρτερώντας το άρωμα του γιασεμιού
 Τη βοήθεια των δέντρων
 Την κατανόηση της γης μου.

Κι είναι η γη μου μια στίβα νεκροί.

Μιλώντας για νέους θα ήταν ανακρίβεια να περιοριστούμε σε όσους αναφέραμε προηγουμένως, στην επανέκδοση, επί Κατοχής, του πρωτοποριακού περιοδικού *Τα Νέα Γράμματα*. Έχουμε αρκετούς νέους ποιητές και πεζογράφους, οι οποίοι παρουσιάζονται τον ίδιο καιρό μέσα από περιοδικά που ίδρυσαν οι ίδιοι και η ύλη τους έχει το ενδιαφέρον της. Συνεπώς, αν θέλομε να δούμε σε όλη την έκταση τη λογοτεχνία των νέων, φρόνιμο είναι να συμβουλευθούμε τα νεανικά τους περιοδικά και μπορεί κανείς να τους ονομάσει 'αυτοδίδακτους', όπως έλεγε ο Σεφέρης ότι συνέβαινε στην ελληνική λογοτεχνία, δεδομένου ότι δεν βρίσκονται υπό την προστατευτική σκιάν 'πρεσβυτέρων'. Η όποια αξία τους είναι προϊόν μιας συγκυριακής συντροφιάς και ενός διαλόγου 'νέου' με 'νέους' που αναπτύσσεται στο περιβάλλον των περιοδικών. Ενώ όμως δεν αντλούν το κύρος τους 'άνωθεν', τίποτα δεν αποκλείει να έχουν επαρκή παιδεία και ανομολόγητους, αφανείς δασκάλους. Καιρός λοιπόν να ψηλαφίσουμε τα περιοδικά νέων.

Τα κατονομάζω: *Νεανική Φωνή*, *Φοιτητική Τέχνη* στην Αθήνα, το *Ξεκίνημα* που εκδίδεται στη Θεσσαλονίκη και ο *Οδυσσέας* που εκδίδεται στον Πύργο της Ηλείας. Τα ερευνώ και τα παρουσιάζω ένα ένα στο ημερήσιο παρυσία τους δεν είναι αξιολογική.

Στον «Οδυσσέα» του Πύργου Ηλείας

Αν χαριτολογώντας, αναφέρομε το κοινώς λεγόμενο 'Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα', δικαιολογείται ν' αρχίσω από περιοδικό της λεγόμενης Περιφέρειας: του Πύργου της Ηλείας. Και πρόσθετο δεδομένο για την αναφορά του είναι ότι σε σύγκριση με τους ποιητές των *Νέων Γραμμάτων*, στον *Οδυσσέα* εμφανίζεται ο ποιητής Τάκης Σινόπουλος ως κριτι-

